

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 7. januar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 111 (alm. del) efter ønske fra Peter Skaarup (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 111:

Kender ministeren til tilfælde, hvor en asylansøger (og hans familie) har modtaget repatriering, men hvor vedkommende senere er vendt tilbage til Danmark, begået kriminalitet, og er blevet dømt ved en dansk domstol – på trods af at han jo burde være repatrieret i hjemlandet?

Svar:

Det er naturligvis ikke acceptabelt, hvis en udlænding tager imod hjælp til repatriering, men ikke har et reelt ønske om at vende tilbage til sit hjemland eller oprindelsesland.

En asylansøger er ikke omfattet af repatrieringslovens målgruppe og kan således ikke modtage hjælp til repatriering efter repatrieringsloven.

Efter repatrieringsloven kan flygtninge, familiesammenførte til flygtninge og andre familiesammenførte udlændinge modtage hjælp til repatriering. Loven omfatter endvidere udlændinge, som er meddelt opholdstilladelse i Danmark efter regler, som gjaldt før udlændingeloven af 1983, eller som er født her i landet som efterkommere af disse, samt danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab, der i forbindelse med repatriering løses fra deres danske statsborgerskab.

Det følger af udlændingeloven, at der for visse udlændinge, herunder flygtninge, der vælger at repatriere, er en fortrydelsesret. Det gælder bl.a. for flygtninge og familiesammenførte til flygtninge, som har mulighed for at fortryde repatriering inden for 12 eller 24 måneder og vende tilbage til Danmark på samme opholdsgrundlag.

En udlænding kan kun benytte muligheden for at bevare sin opholdstilladelse i medfør af fortrydelsesretten én gang.

29. januar 2020

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 471
Akt-id 1130789

I tilfælde, hvor en udlænding benytter sig af fortrydelsesretten og vender tilbage til Danmark, skal kommunalbestyrelsen træffe beslutning om tilbagebetaling af den hjælp til repatriering, som den pågældende har modtaget. Det samme er tilfældet, hvis udlændingen inden for en periode på to år på ny er indrejst i Danmark på et nyt opholdsgrundlag. Kommunerne kan ved henvendelse til Udlændingestyrelsen få oplyst, om en person tidligere har modtaget hjælp til repatriering. Kommunernes afgørelser om tilbagebetaling af hjælp til repatriering indberettes ikke til ministeriet.

En udlænding, der ikke er omfattet af fortrydelsesretten, kan alene tage ophold i Danmark igen, hvis den pågældende opnår nyt opholdsgrundlag. Hvis en udlænding vælger at søge asyl, familiesammenføring eller opholdstilladelse i Danmark på andet grundlag, vil myndighederne skulle træffe afgørelse herom på baggrund af en konkret og individuel vurdering i henhold til de betingelser, der gælder for den enkelte opholdstilladelse.

Det kan afslutningsvis bemærkes, at udlændinge, der begår kriminalitet, kan udvises efter udlændingelovens regler. Har en udlænding opholdstilladelse i Danmark, medfører en afgørelse om udvisning, at udlændingens opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen meddeles et indrejseforbud til Danmark.

Ministeriet har ikke kendskab til tilfælde, hvor en udlænding, der har modtaget hjælp til repatriering, er vendt tilbage til Danmark og er blevet dømt for kriminalitet begået efter genindreisen. Det skal også ses i lyset af, at ministeriet ikke har adgang til statistiske oplysninger om udlændinge, der har fortrudt repatriering.

Mattias Tesfaye

/

Lars von Spreckelsen-Syberg